

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1299/2013**av den 17 december 2013****om särskilda bestämmelser för stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden till målet Europeiskt territoriellt samarbete**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 178,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 176 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) är syftet med Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) att bidra till att avhjälpa de viktigaste regionala obalanserna i unionen. Enligt den artikeln och artikel 174 andra och tredje stycket i EUF-fördraget bör Eruf bidra till att minska skillnaderna mellan de olika regionernas utvecklingsnivå och minska eftersläpningen i de minst gynnade regionerna, där särskild uppmärksamhet ska fästas vid landsbygdsområden, områden som påverkas av industriövergång och regioner som kännetecknas av allvarliga och permanenta naturrelaterade eller demografiska nackdelar, t.ex. de nordligaste regionerna med mycket låg befolkningstäthet samt öregioner, gränsöverskridande regioner och bergsregioner.

(2) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 ⁽³⁾ fastställs de bestämmelser som är gemensamma för Eruf, Europeiska socialfonden (ESF), Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och Europeiska havs- och

fiskerifonden (EHFF). I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1301/2013 ⁽⁴⁾ anges särskilda bestämmelser om den typ av insatser som kan finansieras genom Eruf och mål för dessa insatser definieras. Dessa förordningar är inte helt anpassade till de särskilda behov som gäller för målet Europeiskt territoriellt samarbete där minst två medlemsstater eller en medlemsstat och ett tredjeländ samarbetar. Det är därför nödvändigt att fastställa bestämmelser som specifikt gäller målet Europeiskt territoriellt samarbete, rörande räckvidd, geografisk täckning, ekonomiska resurser, tematisk koncentration och investeringsprioriteringar, programplanering, övervakning och utvärdering, tekniskt stöd, stödberättigande, förvaltning, kontroll och utnämning, deltagande av tredjeländer samt ekonomisk förvaltning.

(3) För att öka det mervärde som unionens sammanhållningspolitik kan ge bör de särskilda bestämmelserna syfta till betydande förenklingar för alla berörda parter, dvs. stödmottagare, programmyndigheter, myndigheter i deltagande medlemsstater på lokal, regional eller nationell nivå, beroende på vad som är tillämpligt, och tredjeländer samt kommissionen.

(4) För att stödja harmonisk utveckling inom unionens territorium på olika nivåer bör Eruf ge stöd till gränsöverskridande, transnationellt och interregionalt samarbete inom målet Europeiskt territoriellt samarbete.

(5) Syftet med gränsöverskridande samarbete bör vara att åtgärda gemensamma utmaningar som identifierats gemensamt i gränsregionerna, såsom dålig tillgänglighet, särskilt vad gäller tillgång till informations- och kommunikationsteknik (IKT) och transportinfrastruktur, lokala industrier på tillbakagång, olämplig affärsmiljö, brist på nätverk mellan lokala och regionala förvaltningar, låga nivåer av forskning och innovation och utnyttjande av IKT, miljöföreningar, förebyggande av risker, negativa attityder gentemot grannländernas medborgare, och att använda outnyttjad tillväxtpotential i gränsområdet (utveckling av infrastruktur och kluster för gränsöverskridande forskning och innovation, gränsöverskridande integrering på arbetsmarknaden och samarbete mellan utbildningsinstitutioner, inklusive högskolor, eller mellan hälso- och vårdcentraler) samtidigt som samarbetsprocessen stärks i syfte att nå en övergripande harmonisk utveckling i unionen.

⁽¹⁾ EUT L 191, 29.6.2012, s. 49.

⁽²⁾ EUT L 277, 13.9.2012, s. 96.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden som omfattas av den gemensamma strategiska ramen, om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (Se sidan 320 i detta nummer av EUT).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1301/2013 av den 17 december 2013 om Europeiska regionala utvecklingsfonden och om särskilda bestämmelser för målet Investering för tillväxt och sysselsättning samt om upphävande av förordning (EG) nr 1080/2006 (Se sidan 289 i detta nummer av EUT).

- (6) Det transnationella samarbetet bör ha som syfte att stärka samarbetet genom åtgärder som leder till integrerad territoriell utveckling med kopplingar till unionens prioriteringar inom sammanhållningspolitiken och bör även inbegripa gränsöverskridande havsområdessamarbete som inte omfattas av program för gränsöverskridande samarbete.
- (7) Det interregionala samarbetet bör ha som syfte att stärka sammanhållningspolitikens effektivitet genom att uppmuntra utbyte av erfarenheter mellan regioner om tematiska mål och stadsutveckling, inbegripet kopplingar mellan stad och landsbygd, att förbättra genomförandet av territoriella samarbetsprogram och åtgärder samt att främja analys av utvecklingstrender inom området territoriell sammanhållning genom undersökningar, insamling av data och andra åtgärder. Utbytet av erfarenheter om tematiska mål i syfte att bidra till att främst förbättra de operativa programmens utformning och genomförande inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning men också, i tillämpliga fall, programmen inom målet Europeiskt territoriellt samarbete, inbegripet främjande av ömsesidigt fördelaktigt samarbete mellan innovativa forskningsintensiva kluster och utbyte mellan forskare och forskningsinstitut både i utvecklade och mindre utvecklade regioner, med beaktande av erfarenheterna från initiativen Kunskapsregioner och Forskningspotential i konvergensregioner och yttersta randområden inom det sjunde ramprogrammet för forskning.
- (8) Objektiva kriterier för val av stödberättigande regioner och områden bör fastställas. I detta syfte bör fastställandet av regioner och områden på unionsnivå bygga på det gemensamma klassificeringssystem för regioner som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003⁽¹⁾.
- (9) Det gränsöverskridande samarbetet bör medföra stöd till regioner belägna vid land- eller vid sjögränser. På grundval av erfarenheterna från tidigare programperioder bör kommissionen på ett enklare sätt definiera förteckningen över de gränsområden som ska få stöd enligt programmen för gränsöverskridande samarbete per samarbetsprogram. När kommissionen upprättar den förteckningen bör den beakta de justeringar som behövs för att trygga samstämmigheten, särskilt avseende land- och sjögränser, samt kontinuiteten för programområden för programperioden 2007–2013. Dessa justeringar kan innebära en minskning eller ökning av befintliga programområden eller antalet program för gränsöverskridande samarbete, och tillåta möjlighet till geografisk överlappning.
- (10) Kommissionen bör definiera områdena för transnationellt samarbete med beaktande av vilka åtgärder som behövs för att främja integrerad territoriell utveckling. Kommissionen bör när den definierar dessa områden använda sig av de erfarenheter som man fått genom tidigare program och, i förekommande fall, makroregionala strategier och havsområdesstrategier.
- (11) För att säkerställa att alla regioner i unionen kan dra fördel av utbytet av erfarenhet och god praxis, bör interregionala samarbetsprogram omfatta hela unionen.
- (12) Det är nödvändigt att fortsätta att ge stöd till eller, beroende på vad som är lämpligt, etablera gränsöverskridande, transnationellt och interregionalt samarbete med tredjeländer som gränsar till unionen eftersom ett sådant samarbete är ett viktigt politiskt verktyg för regional utveckling och bör gynna de regioner i medlemsstaterna som gränsar till tredjeländer. Med tanke på detta bör Eruf att bidra till de gränsöverskridande program och havsområdesprogram som inrättats inom det europeiska grannskapsinstrumentet (ENI) enligt en framtida unionslagstiftningsakt rörande det europeiska grannskapsinstrumentet för perioden 2014–2020 (nedan kallad *ENI-lagstiftningsakten*) och instrumentet för föranslutningsstöd (IPA II) enligt en framtida unionslagstiftningsakt rörande föranslutningsstödet för perioden 2014–2020 (nedan kallad *IPA II-lagstiftningsakten*).
- (13) Utöver åtgärder vid de yttre gränserna i gränsregioner i och utanför unionen med stöd från unionens instrument för yttre förbindelser, bör det vara möjligt för samarbetsprogram som erhåller stöd från Eruf att omfatta regioner både i och, i vissa fall, utanför unionen, medan regionerna utanför unionen inte täcks av instrument för yttre förbindelser, antingen för att de inte är definierade som mottagarländer eller för att sådana program för yttre samarbete inte kan inrättas. Det är dock nödvändigt att se till att stöd från Eruf för insatser som genomförs på tredjeländers territorium främst gynnar unionens regioner. Kommissionen bör, när den fastställer förteckningen över områden för gränsöverskridande och transnationella program, inom dessa begränsningar tillåtas att även ta med regioner i tredjeländer.
- (14) Det är nödvändigt att fastställa de resurser som fördelas till var och en av de olika komponenterna inom målet Europeiskt territoriellt samarbete, samtidigt som en betydande koncentration bibehålls när det gäller gränsöverskridande samarbete, inbegripet varje medlemsstats del av de totala beloppen för gränsöverskridande och transnationellt samarbete och medlemsstaternas möjligheter vad gäller flexibilitet mellan dessa komponenter och en tillräcklig medelstilldelning till samarbete mellan de yttersta randområdena säkerställs.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 av den 26 maj 2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (NUTS) (EUT L 154, 21.6.2003, s. 1).

- (15) För att gynna unionens regioner bör man inrätta en mekanism för att organisera stödet från Eruf till unionens politiska instrument för yttre förbindelser, såsom ENI och IPA II, även i fall där program för yttre samarbete inte kan antas eller måste avbrytas. Denna mekanism bör användas för att uppnå optimal funktion hos och maximal samordning mellan dessa instrument.
- (16) Merparten av Erufs anslag till program för gränsöverskridande och transnationellt samarbete bör koncentreras på ett begränsat antal tematiska mål i syfte att maximera sammanhållningspolitikens verkningar i hela unionen. Koncentrationen på tematiska mål inom programmet interregionalt samarbete bör dock återspeglas i syftet för varje insats, inte som en begränsning av antalet tematiska mål, för att få ut så mycket som möjligt av det interregionala samarbetet för att stärka sammanhållningspolitikens ändamålsenlighet främst inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning och även, när så är lämpligt, målet Europeiskt territoriellt samarbete. När det gäller andra interregionala samarbetsprogram ska den tematiska koncentrationen härledas från deras specifika räckvidd.
- (17) För att uppnå mål och resultat unionens strategi för en smart och hållbar tillväxt för alla bör Eruf när det gäller målet Europeiskt territoriellt samarbete bidra till de tematiska målen om att utveckla en ekonomi baserad på kunskap, forskning och innovation – bland annat genom att främja samarbete mellan företag, särskilt små och medelstora företag, och genom att främja inrättande av system för gränsöverskridande informationsutbyte inom IKT – genom att främja en grönare, resurseffektivare och konkurrenskraftigare ekonomi – bland annat genom att främja hållbar gränsöverskridande rörlighet – främja hög sysselsättning som skapar social och territoriell sammanhållning – bland annat genom aktiviteter som stöder hållbar turism, kultur och natur som en del av en territoriell strategi för en sysselsättningsfrämjande tillväxt – och förbättra den administrativa kapaciteten. Förteckningen över investeringsprioriteringar inom de olika tematiska målen bör dock även anpassas till de specifika behov som gäller för målet Europeiskt territoriellt samarbete, genom att tillhandahålla ytterligare investeringsprioriteringar så att särskilt det gränsöverskridande samarbetet kan fortsätta inom rättsligt och administrativt samarbete och samarbete mellan medborgare och institutioner samt samarbete inom områdena för sysselsättning, utbildning, integration av samhällen och social delaktighet i ett gränsöverskridande perspektiv, genom att se till att det transnationella samarbetet kan fortsätta inom och genom att utveckla och samordna makroregionala och havsområdesstrategier inom gränsöverskridande samarbete. Dessutom bör särskilda eller extra investeringsprioriteringar fastställas för vissa interregionala samarbetsprogram för att återspegla de särskilda aktiviteterna inom dessa.
- (18) Inom det tematiska målet att främja social delaktighet och bekämpa fattigdom och med hänsyn till dess praktiska betydelse är det nödvändigt att se till att Eruf, när det gäller gränsöverskridande Peace-program mellan Nordirland och de angränsande grevskapen i Irland till stöd för fred och försoning, även bidrar till att främja social och ekonomisk stabilitet i de berörda regionerna, framför allt genom åtgärder för att främja sammanhållning mellan lokalsamhällen. Mot bakgrund av särdragen i det gränsöverskridande programmet bör vissa regler för val av insatser i denna förordning inte tillämpas på det gränsöverskridande programmet.
- (19) Det är nödvändigt att anpassa kraven på innehållet i samarbetsprogrammen inom målet Europeiskt territoriellt samarbete till behoven i sådana program. Dessa krav bör därför även omfatta aspekter som är nödvändiga för ett effektivt genomförande av programmen på de deltagande medlemsstaternas territorium, såsom avseende organ med ansvar för revision och kontroll, förfarande för att inrätta ett gemensamt sekretariat och fördelning av ansvar vid eventuella finansiella korrigeringar. Om medlemsstater och regioner deltar i makroregionala strategier och havsområdesstrategier bör det fastställas i samarbetsprogrammen hur åtgärderna kan bidra till dessa strategier. På grund av de interregionala samarbetsprogrammets övergripande karaktär bör dessutom innehållet i sådana samarbetsprogram anpassas, särskilt när det gäller att fastställa stödmottagare inom de aktuella programmen Interact och Eapon.
- (20) För att förbättra samordningen av Eruf-stöd till samarbetsprogram som antagits enligt denna förordning och som omfattar de yttersta randområdena med eventuell kompletterande finansiering från Europeiska utvecklingsfonden, ENI, IPA II och Europeiska investeringsbanken (EIB), bör de medlemsstater och tredjeländer eller utomeuropeiska länder eller territorier (de senare nedan kallade *territorier*) som deltar i samarbetsprogrammen inrätta samordningsmekanismer i enlighet med dessa samarbetsprogram.
- (21) Tredjeländer eller territorier som har godtagit inbjudan att delta i ett samarbetsprogram bör lämpligen delta på förberedelsestadiet. Särskilda förfaranden för sådant deltagande bör fastställas i denna förordning. När samarbetsprogrammen omfattar de yttersta randområdena och tredjeländer eller territorier bör de deltagande medlemsstaterna genom undantag från det normala förfarandet samråda med respektive tredjeländer eller territorier innan de lämnar in programutkastet till kommissionen. I syfte att göra tredjeländernas eller territoriernas engagemang i samarbetsprogrammen mer effektivt och pragmatiskt bör det även vara möjligt att ange godkännanden

av samarbetsprogrammets innehåll och eventuella bidrag från tredjeländer eller territorier i de formellt godkända protokollen från överläggningar med dessa tredjeländer eller territorier eller i de formellt godkända protokollen från överläggningar i regionala samarbetsorganisationer. Med hänsyn till principerna om delad förvaltning och förenkling bör godkännandeförfarandet för samarbetsprogrammen vara sådant att kommissionen endast godkänner huvuddelarna i samarbetsprogrammen medan de övriga delarna bör godkännas av den eller de deltagande medlemsstaterna. Av hänsyn till rättslig säkerhet och insyn är det nödvändigt att säkerställa, i de fall då den eller de deltagande medlemsstaterna ändrar en del av ett samarbetsprogram som inte är föremål för kommissionens godkännande, att den förvaltande myndigheten för det programmet anmäler ett sådant ändringsbeslut till kommissionen inom en månad från det datum då ändringsbeslutet fattades.

- (22) De europeiska struktur- och investeringsfonderna bör, i linje med unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla tillämpa ett mer integrerat och inkluderande synsätt när det gäller att åtgärda lokala problem. För att stärka detta synsätt bör stödet från Eruf i gränsregioner samordnas med stödet från (Ejflu) och EHFF och bör, där det är lämpligt, inbegripa europeiska grupperingar för territoriellt samarbete (EGTS) inrättade enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1302/2013⁽¹⁾ i de fall där lokal utveckling är ett av målen.
- (23) Med stöd av erfarenheterna från programperioden 2007–2013 bör villkoren för val av insatser förtydligas och stärkas för att se till att endast genuint gemensamma insatser väljs ut. På grund av den speciella kontexten och särdragen hos samarbetsprogram mellan de yttersta randområdena och tredjeländer eller territorier bör förenklade samarbetsvillkor för insatser inom dessa program fastställas och antas. Användningen av begreppet enda stödmottagare bör fastställas, och sådana stödmottagare bör tillåtas bedriva samarbetsinsatser på egen hand.
- (24) Ansvar för samordnande stödmottagare, som har det övergripande ansvaret för genomförandet av insatserna, bör fastställas.
- (25) Kravet på genomföranderapporter bör anpassas till samarbetsprogrammets särdrag, och återspeglar programmets

genomförandecykel. Med tanke på sund förvaltning bör det vara möjligt att genomföra den årliga översynen skriftligt.

- (26) Enligt förordning (EU) nr 1303/2013 ska den förvaltande myndigheten säkerställa att utvärderingar av samarbetsprogram genomförs på grundval av utvärderingsplanen, och att de omfattar utvärderingar av dessa programs effektivitet och resultat. Åtminstone en gång under programperioden ska man med hjälp av en utvärdering bedöma hur stödet har bidragit till att uppnå målen för programmet. Dessa utvärderingar bör innehålla information om alla justeringar som föreslagits under programperioden.
- (27) En gemensam uppsättning aktivitetsindikatorer bör anges i en bilaga till denna förordning för att underlätta bedömningen av hur programgenomförandet framskrider, och dessa indikatorer bör vara anpassade till de särdrag som gäller för samarbetsprogram. Dessa indikatorer bör kompletteras med programspecifika resultatindikatorer och vid behov av programspecifika aktivitetsindikatorer.
- (28) Då flera medlemsstater deltar och de administrativa kostnaderna därför är högre, särskilt för kontroller och översättning, bör utgiftstaket för tekniskt stöd vara högre än det för målet Investering för tillväxt och sysselsättning. För att kompensera för de högre administrativa kostnaderna bör medlemsstaterna när så är möjligt uppmuntras att minska den administrativa bördan för genomförandet av gemensamma projekt. Dessutom bör samarbetsprogram med begränsat stöd från Eruf få ett visst lägsta belopp för tekniskt stöd vilket kan överstiga 6 % i syfte att säkerställa medel för ett effektivt tekniskt stöd.
- (29) Eftersom flera medlemsstater deltar är den allmänna regeln i förordning (EU) nr 1303/2013, enligt vilken varje medlemsstat ska anta sina nationella regler för stödberättigande, inte lämplig för målet Europeiskt territoriellt samarbete. På grundval av erfarenheterna från programperioden 2007–2013 bör en klar hierarki fastställas för reglerna om stödberättigande och en övergång till gemensamma regler på unionsnivå för stödberättigande framhåvas för att undvika motsägelser eller inkonsekvens mellan olika förordningar och mellan förordningar och nationella regler. På grundval av erfarenheterna från programperioden 2007–2013 bör kommissionen särskilt anta regler för stödberättigande, grundade på kostnads-kategorier som fastställs i denna förordning.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1302/2013 av den 17 december 2013 om ändring av förordning (EG) nr 1082/2006 om en europeisk gruppering för territoriellt samarbete (EGTS) för att förtydliga, förenkla och förbättra bildandet av sådana grupperingar och deras funktion (Se sidan 303 i detta nummer av EUT).

- (30) Eftersom insatserna ofta genomförs med personal från flera medlemsstater och personalkostnaderna ofta utgör en betydande komponent, bör ett schablonbelopp för personalkostnader tillämpas baserat på de övriga direkta kostnaderna för samarbetsinsatser, för att undvika att ledningen behöver redovisa sådana insatser separat.
- (31) Det bör finnas enklare flexibilitetsregler när det gäller att tillåta insatser utanför programområdet. Det är också nödvändigt att genom särskilda åtgärder ge stöd till och underlätta effektivt gränsöverskridande, transnationellt och interregionalt samarbete med tredjeländer eller territorier som gränsar till unionen, när detta är en förutsättning för att regionerna i medlemsstaterna verkligen får stöd som hjälper dem i deras utveckling. Som en undantagsåtgärd, och under vissa omständigheter, bör Eruf därför få finansiera projekt utanför unionsdelen av programområdet, och på territoriet för de tredjeländer som gränsar till unionen, under förutsättning att dessa projekt gagnar regioner inom unionen.
- (32) Medlemsstaterna bör uppmuntras att överlåta den förvaltande myndighetens roll till en europeisk gruppering för territoriellt samarbete (EGTS) eller att ge en sådan gruppering ansvaret för förvaltning av den del av ett samarbetsprogram som avser den grupperingens territorium.
- (33) Den förvaltande myndigheten bör inrätta ett gemensamt sekretariat som bland annat bör förse sökande med information, bereder projektansökningar och bistår stödmotagarna vid genomförandet av insatserna.
- (34) De förvaltande myndigheterna bör ansvara för de uppgifter som fastställs i förordning (EU) nr 1303/2013, inklusive förvaltningskontroller för att säkerställa enhetliga krav i hela programområdet. När en europeisk gruppering för territoriellt samarbete har utsetts som förvaltande myndighet bör dock sådana granskningar utföras av, eller under ansvar av, den förvaltande myndigheten åtminstone för de medlemsstater och tredjeländer eller territorier som företräds av ledamöter som deltar i grupperingen. Kontrollanterna bör endast användas i övriga medlemsstater och tredjeländer eller territorier. Även om ingen sådan gruppering har utsetts bör den förvaltande myndigheten få befogenheter från de deltagande medlemsstaterna att utföra granskningar av hela programområdet.
- (35) Attesterande myndigheter bör ansvara för den attesterande myndighetens uppgifter enligt förordning nr 1303/2013. Medlemsstaten bör ha möjlighet att utse den förvaltande myndighet som även ska genomföra den attesterande myndighetens uppgifter.
- (36) En enda revisionsmyndighet bör ansvara för att genomföra alla de uppgifter som tillfaller revisionsmyndigheten enligt förordning (EU) nr 1303/2013 för att säkerställa enhetliga krav i hela programområdet. Om detta inte är möjligt bör en grupp revisorer bistå programmets revisionsmyndighet.
- (37) I syfte att förstärka unionens ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållning samt för att stärka effektiviteten i sammanhållningspolitiken bör tredjeländer tillåtas delta i transnationella och interregionala samarbetsprogram genom ett bidrag i form av resurser till IPA II och ENI. Insatser som samfinansieras inom ramen för sådana program bör dock även i fortsättningen arbeta för att fullfölja sammanhållningspolitikens mål, även om de helt eller delvis genomförs utanför unionens territorium. I detta sammanhang är bidraget till målen för unionens externa åtgärder endast indirekt eftersom samarbetsprogrammets tyngdpunkt bör fastställas med utgångspunkt i sammanhållningspolitikens tematiska mål och investeringsprioriteringar. För att se till att tredjeländer faktiskt deltar i samarbetsprogram som förvaltas i enlighet med principen om gemensam förvaltning bör villkoren för programmets genomförande fastställas i själva samarbetsprogrammen och vid behov även i de finansieringsavtal som ingås mellan kommissionen, regeringarna i tredjeländerna och den medlemsstat som är värdland för den förvaltande myndighet som ansvarar för samarbetsprogrammet i fråga. Villkoren för programmets genomförande bör överensstämma med tillämplig unionsrätt och, om så är relevant, med de bestämmelser i nationell rätt i de deltagande medlemsstaterna som berör dess tillämpning.
- (38) Det bör inrättas en tydlig kedja för det ekonomiska ansvaret för återkrav av felaktiga betalningar, från stödmotagare till den samordnande stödmottagaren, den förvaltande myndigheten och kommissionen. Det bör finnas bestämmelser om medlemsstaternas kvarstående ansvar i fall där det inte är möjligt att återvinna ett felaktigt utbetalt belopp.
- (39) På grundval av erfarenheterna från programperioden 2007–2013 bör ett uttryckligt undantag fastställas för omräkning av utgifter i annan valuta än euro, genom tillämpning av den månatliga växelkursen en dag som ligger så nära utgiftsdagen som möjligt eller den månad under vilken utgifterna överlämnades för kontroll eller den månad under vilken utgifterna rapporterades till den samordnande stödmottagaren. Finansieringsplaner, rapporter och räkenskaper rörande gemensamma samarbetsprojekt bör endast lämnas in i euro till det gemensamma sekretariatet, programmyndigheterna och övervakningskommittén. Kontroll bör ske av att omräkningen har genomförts korrekt.

- (40) I syfte att fastställa särskilda regler för ändring av gemensamma aktivitetsindikatorer och för stödberättigande utgifter, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändring av förteckningen över gemensamma aktivitetsindikatorer och med avseende på särskilda regler för stödberättigandet för samarbetsprogrammets utgifter. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (41) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter när det gäller förteckningarna över gränsområden och transnationella områden, förteckningen över alla samarbetsprogram och över totalbeloppet för från Eruf till respektive samarbetsprogram, nomenklaturen för insatskategorier samt modeller för samarbetsprogram och genomföranderapporter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽¹⁾.
- (42) Kommissionen bör tilldelas genomförandebefogenheter för att anta beslut om godkännande av vissa delar av samarbetsprogrammen och eventuella påföljande ändringar av dessa delar.
- (43) Denna förordning bör inte påverka det fortsatta genomförandet eller ändringar av stöd som har godkänts av kommissionen på grundval av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1080/2006 ⁽²⁾ eller annan lagstiftning som är tillämplig på detta stöd den 31 december 2013. Den förordningen eller annan tillämplig lagstiftning bör följaktligen tillämpas på detta stöd eller på de berörda insatserna fram till dess att de avslutas. Ansökningar om stöd som inlämnats eller godkänts enligt förordning (EG) nr 1080/2006 bör fortsätta att vara giltiga.
- (44) Eftersom målet för denna förordning nämligen att stärka ekonomisk, social och territoriell sammanhållning genom att avhjälpa de viktigaste regionala obalanserna i unionen

inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av de omfattande skillnaderna i utvecklingsnivå mellan regionerna och efterlämpningen i de minst gynnade regionerna samt de begränsade ekonomiska resurserna i medlemsstaterna och regionerna, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

- (45) I syfte att möjliggöra ett snabbt genomförande av de åtgärder som föreskrivs i denna förordning bör denna förordning träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs Erufs tillämpningsområde när det gäller målet Europeiskt territoriellt samarbete samt särskilda bestämmelser om detta mål.

2. I denna förordning anges för målet Europeiskt territoriellt samarbete Erufs prioriterade mål och organisation, kriterierna för medlemsstaternas och regionernas berättigande till stöd från Eruf, de ekonomiska resurser som finns tillgängliga för stöd från Eruf samt kriterierna för hur de fördelas.

I förordningen fastställs också de bestämmelser som krävs för att trygga effektivt genomförande samt effektiv övervakning, ekonomisk förvaltning och kontroll av de operativa programmen inom målet Europeiskt territoriellt samarbete (nedan kallade *samarbetsprogram*), även i fall där tredjeländer deltar i sådana samarbetsprogram.

3. Förordning (EU) nr 1303/2013 och kapitel I i förordning (EU) nr 1301/2013 ska gälla för målet Europeiskt territoriellt samarbete och samarbetsprogrammen inom det målet, utom om annat särskilt anges i den här förordningen eller om dessa bestämmelser endast kan gälla målet Investering för tillväxt och sysselsättning.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1080/2006 av den 5 juli 2006 om Europeiska regionala utvecklingsfonden och om upphävande av förordning (EG) nr 1783/1999 (EUT L 210, 31.7.2006, s. 1).

Artikel 2

Komponenterna inom målet Europeiskt territoriellt samarbete

Inom målet Europeiskt territoriellt samarbete ska Eruf ge stöd till följande komponenter:

1. Gränsöverskridande samarbete mellan intilliggande regioner för att främja integrerad regional utveckling mellan närliggande land- och sjögränsregioner som tillhör två eller flera medlemsstater eller mellan närliggande regioner i minst en medlemsstat och ett tredjeländ vid unionens yttre gränser utöver sådana som omfattas av program inom unionens finansieringsinstrument för yttre förbindelser.
2. Transnationellt samarbete över större transnationella territorier, där nationella, regionala och lokala parter medverkar, eller gränsöverskridande samarbete avseende havsområden i fall där gränsöverskridande samarbete inte är tillämpligt, i syfte att nå en högre grad av territoriell integrering för dessa territorier.
3. Interregionalt samarbete för att stärka sammanhållningspolitikens verkan genom att främja
 - a) utbyte av erfarenheter mellan parter i hela unionen om främst tematiska mål, inbegripet om den utveckling av regioner som avses i artikel 174 i EUF-fördraget när det gäller att kartlägga och sprida god praxis med tanke på att överföra denna främst till operativa program inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning, men även, där det är relevant, till samarbetsprogram,
 - b) utbyte av erfarenheter när det gäller att kartlägga, överföra och sprida god praxis rörande hållbar stadsutveckling, däribland kopplingar mellan stad och landsbygd,
 - c) utbyte av erfarenheter när det gäller att kartlägga, överföra och sprida god praxis och innovativa synsätt kring genomförandet av territoriella samarbetsprogram och åtgärder samt användningen av europeiska grupperingar för territoriellt samarbete,
 - d) analys av utvecklingstrender för syftena för territoriell sammanhållning, inbegripet territoriella aspekter rörande ekonomisk och social sammanhållning, och en harmonisk utveckling av unionens territorium genom undersökningar, insamling av data och andra åtgärder.

Artikel 3

Geografisk täckning

1. För gränsöverskridande samarbete ska de regioner som får stöd vara Nuts 3-regioner i unionen, längs alla inre och yttre

markgränser, utöver sådana som omfattas av program inom unionens finansieringsinstrument för yttre förbindelser, samt alla unionens Nuts 3-regioner längs sjögränser som är separerade med högst 150 km, utan att det påverkar de eventuella justeringar som behövs för att trygga samarbetsåtgärdens enhetlighet och kontinuitet i programområden för programperioden 2007–2013.

Kommissionen ska genom genomförandeakter anta ett beslut för att fastställa förteckningen över gränsområden som ska få stöd, med uppdelning efter samarbetsprogram. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarandet enligt artikel 150.2 i förordning (EU) nr 1303/2013.

I förteckningen ska det också anges vilka Nuts 3-regioner i unionen som tas i beaktande vid tilldelningen av medel från Eruf till gränsöverskridande samarbete längs alla inre gränser och sådana yttre gränser som omfattas av unionens finansieringsinstrument för yttre förbindelser, såsom ENI) enligt ENI-lagstiftningsakten och IPA II enligt IPA II-lagstiftningsakten.

När medlemsstaterna lämnar in utkast till program för gränsöverskridande samarbete kan de, i vederbörligen motiverade fall och för att trygga sammanhållningen mellan gränsöverskridande områden, begära att andra Nuts 3-regioner än de som förtecknas i det beslut som avses i andra stycket, läggs till ett visst gränsöverskridande samarbetsområde.

För att underlätta gränsöverskridande samarbete längs sjögränser för de yttersta randområdena och utan att det påverkar bestämmelserna i första stycket får kommissionen, på begäran av den eller de berörda medlemsstaterna, i det beslut som avses i andra stycket inkludera Nuts 3-regioner i yttersta randområden längs sjögränser som ligger minst 150 km från varandra bland de gränsområden som kan få stöd från de tillämpliga anslagen för dessa medlemsstater.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20.2 och 20.3 kan gränsöverskridande samarbetsprogram omfatta regioner i Norge och Schweiz samt även omfatta Liechtenstein, Andorra, Monaco och San Marino samt tredjeländer eller territorier som gränsar till de yttersta randområdena, som samtliga ska vara på en nivå som motsvarar Nuts 3-regioner.

3. För transnationellt samarbete ska kommissionen genom genomförandeakter anta ett beslut för att fastställa förteckningen över transnationella områden som ska få stöd med uppdelning efter samarbetsprogram och omfattande Nuts 2-regioner samtidigt som kommissionen ser till att samarbetet på grundval av tidigare program kan fortsätta i större sammanhängande områden, med beaktande av makroregionala strategier och havsområdesstrategier när så är lämpligt. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 150.2 i förordning (EU) nr 1303/2013.

När medlemsstaterna lämnar in utkast till program för transnationellt samarbete kan de begära att ytterligare Nuts 2-regioner beläggas intill regionerna som förtecknas i det beslut som avses i första stycket läggs till ett visst transnationellt område. Medlemsstaterna ska motivera en sådan begäran.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20.2 och 20.3 får de transnationella samarbetsprogrammen omfatta regioner från följande tredjeländer eller territorier:

- a) De tredjeländer och territorier som förtecknas eller avses i punkt 2 i denna artikel.
- b) Färöarna och Grönland.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20.2 och 20.3 får transnationella samarbetsprogram även omfatta regioner i tredjeländer som omfattas av unionens finansieringsinstrument för yttre förbindelser, såsom det ENI enligt ENI-lagstiftningsakten, inklusive relevanta regioner i Ryssland, och IPA II enligt IPA II-lagstiftningsakten. De årliga anslagen som motsvarar stödet från ENI och IPA II till dessa program ska göras tillgängliga, förutsatt att programmen i tillräckligt hög grad inriktas på de relevanta målen för det yttre samarbetet.

Sådana regioner ska vara på en nivå som motsvarar Nuts 2-regioner.

5. För interregionalt samarbete ska stödet från Eruf omfatta unionens hela territorium.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20.2 och 20.3 får interregionala samarbetsprogram omfatta hela eller delar av tredjeländer eller territorier som avses i punkt 4 första stycket leden a och b i denna artikel.

6. De regioner i tredjeländer eller territorier som avses i punkterna 2 och 4 ska nämnas upplysningsvis i de förteckningar som avses i punkterna 1 och 3.

7. I vederbörligen motiverade fall kan de yttre randområdena för att göra genomförandet av programmet mer effektivt, kombinera stödet för gränsöverskridande samarbete och stödet för transnationellt samarbete från Eruf i ett enda program, inklusive det extra anslag som föreskrivs i artikel 4.2, så länge som reglerna för dessa anslag följs.

Artikel 4

Resurser för målet Europeiskt territoriellt samarbete

1. Resurserna för målet Europeiskt territoriellt samarbete ska uppgå till 2,75 % av de totala resurserna tillgängliga för budgettaganden från Eruf, ESF och sammanhållningsfonden för programperioden 2014–2020 i förordning (EU) nr 1303/2013 (dvs. totalt 8 948 259 330 EUR) och ska fördelas enligt följande:

- a) 74,05 % (dvs. totalt 6 626 631 760) EUR) för gränsöverskridande samarbete.
- b) 20,36 % (dvs. totalt 1 821 627 570 EUR) för transnationellt samarbete.
- c) 5,59 % (dvs. totalt 500 000 000 EUR) för interregionalt samarbete.

2. De yttersta randområdena ska, för program inom målet Europeiskt territoriellt samarbete, tilldelas minst 150 % av det stöd från Eruf som de erhöll för samarbetsprogram under programperioden 2007-2013. Dessutom ska beloppet 50 000 000 EUR från anslaget för interregionalt samarbete reserveras för de yttersta randområdenas samarbete. Vad gäller tematisk koncentration ska artikel 6.1 tillämpas på detta extra anslag.

3. Kommissionen ska meddela varje medlemsstat dess andel av de totala beloppen för sådant gränsöverskridande samarbete och transnationellt samarbete som avses i punkt 1 a och b, uppdelat per år. Befolkningsstorleken i de områden som avses i artikel 3.1 andra stycket och artikel 3.3 första stycket ska användas som kriterium för den årliga uppdelningen per medlemsstat.

Med utgångspunkt i de belopp som meddelats enligt första stycket ska varje medlemsstat informera kommissionen huruvida och på vilket sätt den har utnyttjat den möjlighet till överföring som föreskrivs i artikel 5 samt om den därav följande fördelningen av medel mellan de gränsöverskridande och transnationella program som medlemsstaten deltar i. Kommissionen ska, med utgångspunkt i den information som medlemsstaterna lämnar, genom genomförandeakter, anta ett beslut med en förteckning över alla samarbetsprogram och med uppgift om totalbeloppet för det sammanlagda stödet från Eruf till respektive program. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 150.2 i förordning (EU) nr 1303/2013.

4. Anslaget från Eruf till de gränsöverskridande programmen och havsområdesprogrammen inom ENI och till de gränsöverskridande programmen inom IPA II ska fastställas av kommissionen och de berörda medlemsstaterna. Det bidrag från Eruf som fastställts för varje enskild medlemsstat får inte omfördelas mellan de berörda medlemsstaterna i ett senare skede.

5. Stödet från Eruf till individuella gränsöverskridande program och havsområdesprogram inom ENI och till gränsöverskridande program inom IPA II ska beviljas förutsatt att minst motsvarande belopp erhålls från ENI och IPA II. Denna motsvarighet ska omfattas av ett maximibelopp som fastställs i ENI-lagstiftningsakten eller IPA II-lagstiftningsakten.

6. De årliga anslag som motsvarar Erufs bidrag till de gränsöverskridande programmen och havsområdesprogrammen inom ENI och de gränsöverskridanden programmen inom IPA II ska anges i de relevanta budgetposterna för dessa instrument i 2014 års budgetförfarande.

7. De årliga anslagen från Eruf till programmen inom ENI och IPA II, för vilka inga program har översänts till kommissionen senast den 30 juni inom de gränsöverskridande programmen och havsområdesprogrammen inom ENI, och inom de gränsöverskridande programmen inom IPA II, och som inte omfördelats till ett annat program som lämnats in inom samma kategori program för yttre samarbete, ska 2015 och 2016 fördelas till de interna gränsöverskridande samarbetsprogram enligt punkt 1 a som den eller de berörda medlemsstaterna deltar i.

Om det den 30 juni 2017 fortfarande finns gränsöverskridande program och havsområdesprogram inom ENI och gränsöverskridande program inom IPA II som inte har lämnats in till kommissionen ska hela det stöd till Eruf som avses i punkt 4 i dessa program för de återstående åren fram till 2020 och som inte har omfördelats till ett annat antaget program inom samma kategori program för yttre samarbete fördelas till de interna gränsöverskridande samarbetsprogram enligt punkt 1 a som den eller de berörda medlemsstaterna deltar i.

8. De gränsöverskridande program och havsområdesprogram som avses i punkt 4 som har antagits av kommissionen ska avbrytas eller tilldelningen till programmen minskas i enlighet med tillämpliga bestämmelser och förfaranden, i synnerhet om

- a) inget av partnerskapsländerna som omfattas av ett program har undertecknat det relevanta finansieringsavtalet inom den tidsfrist som fastställs i enlighet med ENI-lagstiftningsakten eller IPA II-lagstiftningsakten, eller
- b) programmet inte kan genomföras som planerat på grund av problem i relationerna mellan de deltagande länderna.

I så fall ska det bidrag från Eruf som avses i punkt 4 motsvarande de årliga betalningar som ännu inte har slutförts eller årliga betalningar som slutförts och återtagits helt eller delvis under samma budgetår men som inte omfördelats till något annat program i samma kategori program för yttre samarbete fördelas till de interna gränsöverskridande samarbetsprogram enligt punkt 1 a som den eller de berörda medlemsstaterna deltar i, på deras begäran.

9. Kommissionen ska till den kommitté som inrättats enligt artikel 150.1 i förordning (EU) nr 1303/2013 tillhandahålla en årlig sammanfattning av genomförandet av budgeten för de gränsöverskridande program och havsområdesprogram inom ENI och de gränsöverskridande program inom IPA II, i enlighet med den här artikeln, som får anslag från Eruf.

Artikel 5

Överföringsmöjlighet

Varje medlemsstat får överföra upp till 15 % av sitt finansiella anslag från var och en av de komponenter som avses i artikel 4.1 a och b från en av dessa komponenter till den andra.

KAPITEL II

Tematisk koncentration och investeringsprioriteringar

Artikel 6

Tematisk koncentration

1. Minst 80 % av Eruf-anslaget för respektive program för gränsöverskridande samarbete och transnationellt program ska inriktas på högst fyra av de tematiska mål som anges i artikel 9 första stycket i förordning (EU) nr 1303/2013.

2. Alla de tematiska mål som anges i artikel 9 första stycket i förordning (EU) nr 1303/2013 får väljas för interregionala samarbetsprogram enligt artikel 2.3 a i den här förordningen.

Artikel 7

Investeringsprioriteringar

1. Eruf ska, inom den räckvidd som fastställs i artikel 3 i förordning (EU) nr 1301/2013 bidra till de tematiska mål som fastställs i artikel 9 första stycket i förordning (EU) nr 1303/2013 genom gemensamma åtgärder inom ramen för gränsöverskridande, transnationella och interregionala samarbetsprogram. Utöver de investeringsprioriteringar som fastställs i artikel 5 i förordning (EU) nr 1301/2013 kan Eruf också ge stöd till följande investeringsprioriteringar inom de tematiska målen för varje komponent inom det europeiska territoriella samarbetet:

- a) Inom gränsöverskridande samarbete:
 - i) Främja hållbar och kvalitativ sysselsättning och arbetskraftens rörlighet genom integrering av gränsöverskridande arbetsmarknader, inklusive gränsöverskridande rörlighet, gemensamma lokala sysselsättningsinitiativ, informations- och rådgivningstjänster samt gemensam utbildning.
 - ii) Främja social delaktighet och bekämpning av fattigdom och diskriminering genom främjande av jämställdhet och lika möjligheter samt integration av samhällen över gränserna.
 - iii) Investera i utbildning och i vidareutbildning, inklusive yrkesutbildning för färdigheter och livslångt lärande genom utveckling och genomförande av gemensamma system för utbildning och yrkesutbildning.

- iv) Förbättra den institutionella kapaciteten och effektiviteten hos den offentliga förvaltningen genom främjande av rättsligt och administrativt samarbete och samarbete mellan medborgare och institutioner.
- b) Inom transnationellt samarbete: Förbättra den institutionella kapaciteten och effektiviteten hos myndigheter och berörda parter och bidra till effektiv offentlig förvaltning genom utveckling och genomförande av makroregionala strategier och havsområdesstrategier.
- c) Inom interregionalt samarbete:
- i) Förbättra den institutionella kapaciteten och effektiviteten hos myndigheter och berörda parter och bidra till effektiv offentlig förvaltning genom attsprida god praxis och expertis samt utnyttja resultaten av utbytet av erfarenheter rörande hållbar stadsutveckling, inklusive kopplingar mellan stad och landsbygd, enligt artikel 2.3 b,
- ii) främja utbytet av erfarenheter för att göra territoriella samarbetsprogram och åtgärder mer effektiva samt användningen av europeiska grupperingar för territoriellt samarbete, enligt artikel 2.3 c,
- iii) förstärka evidensbasen för att göra sammanhållningspolitiken mer effektiv och förbättra arbetet med att uppnå de tematiska målen genom analys av utvecklingstendenser, enligt artikel 2.3 d,
2. När det gäller det gränsöverskridande Peace-programmet och inom de tematiska målen för främjande av social delaktighet, bekämpning av fattigdom och diskriminering ska Eruf också bidra till att främja social och ekonomisk stabilitet i berörda regioner, i synnerhet genom åtgärder som främjar sammanhållningen mellan samhällen.

KAPITEL III

Programplanering

Artikel 8

Samarbetsprogrammets innehåll, antagande och ändring

1. Ett samarbetsprogram ska bestå av prioriterade områden. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 59 i förordning nr 1303/2013 ska ett insatsområde motsvara ett tematiskt mål samt bestå av en eller flera av de investeringsprioriteringar för det tematiska målet i överensstämmelse med artiklarna 6 och 7 i den här förordningen. När så är lämpligt, och för att förstärka dess effekter och ändamålsenlighet genom en tematiskt sammanhängande, integrerad strategi för att uppnå målen för unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla, får ett insatsområde i vederbörligen motiverade fall kombinera en eller flera kompletterande investeringsprioriteringar från olika tematiska mål för att maximera deras bidrag till det prioriterade området.

2. Ett samarbetsprogram ska bidra till unionens strategi för en smart och hållbar tillväxt för alla samt till att uppnå ekonomisk, social och territoriell sammanhållning och ska innehålla följande:

- a) En motivering av valet av tematiska mål och motsvarande investeringsprioriteringar, med beaktande av den gemensamma strategiska ram som anges i bilaga I till förordning (EU) nr 1303/2013 grundad på en analys av behoven inom programområdet som helhet och den strategi som valts för att hantera dessa behov, som när så är lämpligt omfattar saknade förbindelselänkar i gränsöverskridande infrastruktur med beaktande av resultaten från förhandsutvärderingen i enlighet med artikel 55 i förordning (EU) Nr 1303/2013.
- b) För varje insatsområde, utom tekniskt stöd, ska följande ingå:
- i) Investeringsprioriteringarna och motsvarande särskilda mål.
- ii) De förväntade resultaten för de enskilda målen samt motsvarande resultatindikatorer, med ett utgångsvärde och ett målvärde, när så är lämpligt kvantifierade, i enlighet med artikel 16, i syfte att stärka programplaneringens resultatriktning.
- iii) En beskrivning av den typ av åtgärder, med exempel, som ska stödjas inom ramen för varje investeringsprioritering och deras förväntade bidrag till de specifika mål som anges i led i, inbegripet principerna för valet av insatser och, i lämpliga fall, angivande av huvudsakliga målgrupper, särskilda typer av territorier och typer av stödmottagare, hur man planerar att använda finansieringsinstrumenten och större projekt.
- iv) Gemensamma och specifika aktivitetsindikatorer, inbegripet det kvantifierade målvärdet, som förväntas bidra till resultaten, i enlighet med artikel 16, för varje investeringsprioritering.
- v) Fastställande av etapper för genomförandet samt ekonomiska indikatorer och när det är lämpligt aktivitetsindikatorer som kan utgöra delmål och mål för resultatramen i enlighet med artikel 21.1 i förordning (EU) nr 1303/2013 och bilaga II till den förordningen.
- vi) När så är lämpligt, en sammanfattning av den planerade användningen av tekniskt stöd som vid behov omfattar åtgärder för att stärka förvaltningskapaciteten hos myndigheter som deltar i förvaltningen och kontrollen av programmet och stödmottagare samt vid behov åtgärder för främjande av berörda parter förvaltningskapacitet för deltagande i genomförandet av programmen.

- vii) Motsvarande insatskategorier på grundval av en nomenklatur som antagits av kommissionen och den ungefärliga fördelningen av de planerade programresurserna.
- c) För varje insatsområde rörande tekniskt stöd ska följande ingå:
- i) Särskilda mål.
 - ii) Förväntade resultat för varje specifikt mål samt, i objektivet motiverade fall med hänsyn till åtgärdernas innehåll, motsvarande resultatindikatorer, med utgångsvärde och målvärde, i enlighet med artikel 16.
 - iii) En beskrivning av åtgärder som ska stödjas och deras förväntade bidrag till de specifika mål som avses i led i.
 - iv) De aktivitetsindikatorer som förväntas bidra till resultaten.
 - v) Motsvarande insatskategorier baserat på en nomenklatur som antagits av kommissionen och en preliminär uppdelning av de anslagna medlen.
- Led ii ska inte tillämpas när unionens bidrag till det eller insatsområdena för tekniskt stöd i ett samarbetsprogram inte överstiger 15 000 000 EUR.
- d) En finansieringsplan som innehåller följande tabeller (utan uppdelning efter deltagande medlemsstat):
- i) En tabell som innehåller en fördelning efter år, i enlighet med reglerna för medfinansieringsnivåer i artiklarna 60, 120 och 121 i förordning (EU) nr 1303/2013, de totala planerade anslagen för stödet från Eruf.
 - ii) En tabell som för hela programperioden, för samarbetsprogrammet och för varje insatsområde visar de totala anslagen i form av stöd från Eruf och den nationella samfinansieringen. För prioriterade områden där man kombinerar investeringsprioriteringar från olika tematiska mål ska tabellen visa de totala anslagen och den nationella medfinansieringen för vart och ett av de motsvarande tematiska målen. Om den nationella samfinansieringen består av offentlig och privat samfinansiering ska tabellen innehålla en ungefärlig uppdelning mellan de offentliga och privata delarna. Tabellen ska också i informations syfte visa det eventuella bidraget från de tredjeländer som deltar i programmet liksom Europeiska investeringsbankens planerade deltagande.
- e) en förteckning över större projekt för vilka genomförandet planeras under programperioden.
- Kommissionen ska anta genomförandeakter rörande den nomenklatur som avses i första stycket leden b vii och c v. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 143.3 i förordning (EU) nr 1303/2013.
3. Ett samarbetsprogram ska, med beaktande av dess innehåll och mål, beskriva det integrerade tillvägagångssättet vid territoriell utveckling, även i fråga om regioner och områden som avses i artikel 174.3 i EUF-fördraget, varvid hänsyn ska tas till partnerskapsöverenskommelsen, och visa hur det operativa programmet bidrar till uppfyllandet av dess mål och förväntade resultat och, i lämpliga fall, ange följande:
- a) tillvägagångssättet vid användning av instrument för lokalt ledd utveckling samt principerna för fastställande av områden där det kommer att genomföras,
 - b) principerna för fastställande av stadsområden där integrerade åtgärder för hållbar stadsutveckling ska genomföras och vägledande årsanslag för stödet från Eruf till sådana åtgärder,
 - c) användningen av instrumentet för integrerad territoriell investering som avses i artikel 11, i fall som inte omfattas av led b, samt deras preliminära finansiella anslag från varje insatsområde,
 - d) om medlemsstater och regioner deltar i makroregionala strategier och havsområdesstrategier, bidraget till de planerade åtgärderna inom samarbetsprogrammet till de strategierna, i enlighet med de behov inom programområdet som identifierats av de berörda medlemsstaterna och i tillämpliga fall med beaktande av de strategiskt viktiga projekt som har identifierats inom de strategierna.
4. Samarbetsprogrammet ska även innehålla uppgifter om
- a) Genomförandebestämmelser som
 - i) identifierar den förvaltande myndigheten, den attesterande myndigheten och, i tillämpliga fall, revisionsmyndigheten,
 - ii) identifierar det eller de organ som ansvarar för kontroller,
 - iii) identifierar det eller de organ som ansvarar för att genomföra revisioner,
 - iv) fastställer förfarandet för inrättande av det gemensamma sekretariatet,
 - v) anger en kortfattad beskrivning av förvaltnings- och kontrollsystemen,

- vi) anger ansvarsfördelningen mellan de deltagande medlemsstaterna om den förvaltande myndigheten eller kommissionen ålägger dem finansiella korrigeringar.
- b) det organ som kommissionen kommer att göra utbetalningarna till,
- c) de åtgärder som vidtagits för att engagera parterna i artikel 5 i förordning (EU) nr 1303/2013 i utarbetandet av samarbetsprogrammet och dessa parter roll vid utarbetande och genomförande av samarbetsprogrammet, bland annat genom medverkan i övervakningskommittén.
5. Med beaktande av partnerskapsöverenskommelsens innehåll och medlemsstaternas institutionella och rättsliga ramar ska även följande anges i samarbetsprogrammet:
- a) Mekanismerna för att trygga effektiv samordning mellan Eruf, ESF, Sammanhållningsfonden, Ejflu, EHFF och andra finansieringsinstrument på unionsnivå och nationell nivå inbegripet samordning och eventuell kombination med Fonden för ett sammanlänkat Europa, enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1316/2013⁽¹⁾, det europeiska grannskapsinstrumentet, Europeiska utvecklingsfonden och IPA II samt tillsammans med Europeiska investeringsbanken (EIB), med beaktande av bestämmelserna i bilaga I till förordning (EU) nr 1303/2013, i de fall där medlemsstater och tredjeländer eller territorier deltar i samarbetsprogram som innefattar användning av anslag från Eruf för yttre randområden och resurser från Europeiska utvecklingsfonden, samarbetsmekanismer på lämplig nivå för underlättande av effektiv samordning vid utnyttjandet av dessa anslag och resurser.
- b) en sammanfattning av bedömningen av den administrativa bördan för stödmottagarna och, vid behov, de åtgärder som planeras, inklusive en preliminär tidsplan för dessa åtgärder, för att minska den administrativa bördan.
6. Uppgifter som krävs enligt punkterna 2 första stycket a, 2 första stycket b i-vii, 3 och 5 a ska anpassas till samarbetsprogrammets speciella karaktär enligt artikel 2.3 b, c och d. Uppgifter som krävs enligt punkterna 2 första stycket e och 5 b ska inte ingå i samarbetsprogrammen enligt artikel 2.3 c och d.
7. Varje enskilt samarbetsprogram ska, om det är lämpligt och i enlighet med berörda medlemsstaters vederbörligen motiverade bedömning av deras relevans för programmets innehåll och mål, innehålla följande:
- a) Särskilda åtgärder som genomförs för att beakta miljöskydds krav, resurseffektivitet, begränsning av och anpassning till klimatförändringar, motståndskraft mot katastrofer, förebyggande av risker och riskhantering vid valet av insatser.
- b) De särskilda åtgärderna för att främja lika möjligheter och förebygga diskriminering på grundval av kön, ras eller etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning medan samarbetsprogrammet utarbetas, utformas och genomförs, särskilt när det gäller tillgång till finansiering, med beaktande av behoven hos de olika målgrupper som riskerar att utsättas för sådan diskriminering och kraven på att personer med funktionshinder ska ha tillgång.
- c) Samarbetsprogrammets bidrag till att främja jämställdheten mellan män och kvinnor och, när så är lämpligt, system som tryggar att genusperspektivet byggs in på program- och insatsnivå.
- Leden a och b i första stycket ska inte gälla samarbetsprogram enligt artikel 2.3 b, c och d.
8. I samarbetsprogram enligt artikel 2.3 c och d ska programmets stödmottagare anges, medan beslutsprocedur får anges.
9. Deltagande medlemsstater och, när de har godtagit inbjudan om deltagande i samarbetsprogrammet, deltagande tredjeländer eller territorier ska, där det är tillämpligt, skriftligen bekräfta att de godkänner samarbetsprogrammets innehåll innan det överlämnas till kommissionen. Denna bekräftelse ska också innehålla ett åtagande från alla deltagande medlemsstater och, i tillämpliga fall, tredjeländer eller territorier, om att tillhandahålla den medfinansiering som krävs för att genomföra samarbetsprogrammet och, i tillämpliga fall, tredjeländernas eller territoriernas åtagande om att bidra till finansieringen.
- Genom undantag från första stycket ska de berörda medlemsstaterna när det gäller samarbetsprogram som omfattar de yttre randområdena och tredjeländer eller territorier samråda med de berörda tredjeländerna eller territorierna innan de lägger fram samarbetsprogrammen för kommissionen. I det fallet får godkännande av innehållet i samarbetsprogrammen och det eventuella bidraget från tredjeländerna eller territorierna i stället anges i de formellt godkända protokollen från samrådsmötena med tredjeländerna eller territorierna eller överläggningarna i regionala samarbetsorganisationer.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1316/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av fonden för ett sammanlänkat Europa, om ändring av förordning (EU) nr 913/2010 och om upphävande av förordningarna (EG) nr 680/2007 och (EG) nr 67/2010 (EUT L 348, 20.12.2013, s. 129).

10. Deltagande medlemsstater och, när de har godtagit inbjudan om deltagande i samarbetsprogrammet, deltagande tredjeländer eller territorier ska utarbeta samarbetsprogrammen i enlighet med den mall som kommissionen har fastställt.

11. Kommissionen ska anta den mall som avses i punkt 9 genom genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 150.2 i förordning (EU) nr 1303/2013.

12. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta ett beslut där man godkänner alla beståndsdelar (inklusive framtida ändringar) som omfattas av denna artikel med undantag för de delar som omfattas av punkterna 2 b vii, 2 c v, 2 e, 4 a i, 4 c, 5 och 7 i denna artikel, som fortfarande faller under de deltagande medlemsstaternas ansvar.

13. Den förvaltande myndigheten ska underrätta kommissionen om varje beslut om ändring av delar av samarbetsprogrammet som inte omfattas av det beslut av kommissionen som avses i punkt 12, inom en månad från dagen för ändringsbeslutet. Ändringsbeslutet ska ange ikraftträdandedatum, som inte får vara tidigare än datum för antagande.

Artikel 9

Gemensam handlingsplan

Om en gemensam handlingsplan enligt artikel 104.1 i förordning (EU) nr 1303/2013 genomförs under ansvar av en europeisk gruppering för territoriellt samarbete i egenskap av stödmottagare, kan personalen hos samarbetsprogrammets gemensamma sekretariat och ledamöterna i grupperingens församling bli medlemmar i den styrkommitté som avses i artikel 108.1 i förordning (EU) nr 1303/2013. Ledamöterna i gruppens församling får inte utgöra majoriteten i denna styrkommitté.

Artikel 10

Lokalt ledd utveckling

Lokalt ledd utveckling enligt artikel 32 i förordning (EU) nr 1303/2013 kan genomföras i gränsöverskridande samarbetsprogram, förutsatt att den lokala utvecklingsgruppen består av företrädare för minst två länder, varav en medlemsstat.

Artikel 11

Integrerad territoriell investering

För samarbetsprogram ska det förmedlande organ som ska sköta förvaltning och genomförande av en integrerad territoriell investering som avses i artikel 36.3 i förordning (EU) nr 1303/2013 vara ett organ som har inrättats enligt lagstiftningen i ett av de deltagande länderna, förutsatt att organet inrättas av myndigheter eller organ i minst två deltagande länder eller en europeisk gruppering för territoriellt samarbete.

Artikel 12

Urval av insatser

1. Urval av insatser inom samarbetsprogram ska göras av en övervakningskommitté som avses i artikel 47 i förordning (EU) nr 1303/2013. Den övervakningskommittén får för urval av insatser inrätta en styrkommitté som agerar under övervakningskommitténs ansvar.

2. De insatser som väljs ut inom gränsöverskridande och transnationellt samarbete ska inbegripa stödmottagare från minst två deltagande länder, varav minst det ena landet ska vara en medlemsstat. En insats kan genomföras i ett enda land förutsatt att gränsöverskridande eller transnationella effekter eller fördelar har kunnat fastställas.

Insatser inom interregionalt samarbete som avses i artikel 2.3 a och b ska inbegripa stödmottagare från minst tre länder, varav minst två medlemsstater.

De villkor som anges i första stycket ska inte gälla för sådana insatser inom ramen för gränsöverskridande Peace-program mellan Nordirland och de angränsande grevskapen i Irland till stöd för fred och försoning som avses i artikel 7.2.

3. Utan hinder av punkt 2 får en europeisk gruppering för territoriellt samarbete eller ett annat organ som inrättats enligt lagstiftningen i ett av de deltagande länderna lämna in ansökan som enda stödmottagare för en insats, förutsatt att grupperingen eller organet har inrättats av myndigheter eller offentliga organ från minst två deltagande länder i fråga om gränsöverskridande och transnationellt samarbete och från minst tre deltagande länder i fråga om interregionalt samarbete.

Ett rättsligt organ som inför ett ekonomiskt instrument respektive en fond-i-fond kan vara den enda stödmottagaren av en insats, utan att de krav som anges i första stycket behöver uppfyllas.

4. Stödmottagarna ska samarbeta när det gäller utveckling och genomförande av insatser. Dessutom ska de samarbeta när det gäller antingen bemanning eller finansiering av projekt, eller både bemanning och finansiering av projekt.

När det gäller insatser i program inrättade mellan de yttersta randområdena och tredjeländer eller territorier ska stödmottagarna vara skyldiga att samarbeta endast på två av de områden som avses i första stycket.

5. För varje insats ska den förvaltande myndigheten förse den samordnande eller enda stödmottagaren med ett dokument som beskriver stödvillkoren för insatsen, inbegripet de särskilda krav som gäller för de produkter eller tjänster som ska levereras inom insatsen samt finansieringsplanen och tidsfristen för genomförandet.

Artikel 13

Stödmottagare

1. Om det finns två eller flera stödmottagare för ett projekt inom ett samarbetsprogram ska stödmottagarna tillsammans utse en av dem som samordnande stödmottagare.
2. Den samordnande stödmottagaren ska
 - a) fastställa arrangemangen med andra stödmottagare i ett avtal som innehåller bestämmelser bl.a. om garantier för sund ekonomisk förvaltning av de medel som har beviljats för insatsen, inbegripet system för återkrav av felaktigt utbetalda belopp,
 - b) åta sig ansvaret för att se till att hela insatsen genomförs,
 - c) se till att de utgifter som stödmottagarna lägger fram gäller genomförandet av insatsen, motsvarar den verksamhet som alla stödmottagare har kommit överens om och är i överensstämmelse med det dokument som den förvaltande myndigheten har tillhandahållit enligt artikel 12.5,
 - d) se till att de utgifter som de övriga stödmottagarna lägger fram har kontrollerats av en eller flera kontrollanter om denna verifiering inte genomförs av den förvaltande myndigheten i enlighet med artikel 23.3.
3. Den samordnande stödmottagaren ska, om inget annat angetts inom ramen för de arrangemang som fastställts i enlighet med punkt 2 a, se till att de övriga stödmottagarna får det totala bidragsbeloppet från fonderna så snabbt som möjligt och i sin helhet. Inga belopp får dras av eller hållas inne och inga särskilda avgifter eller andra avgifter med motsvarande effekt som kan minska det beloppet till andra stödmottagare får tas ut.
4. De samordnande stödmottagarna ska vara belägna i en medlemsstat som deltar i samarbetsprogrammet. Medlemsstater och tredjeländer eller territorier som deltar i ett samarbetsprogram får dock komma överens om att den samordnande stödmottagaren ska vara belägen i ett tredjeland eller tredjeterritorium som deltar i samarbetsprogrammet i fråga, under förutsättning att den förvaltande myndigheten är övertygad om att den samordnande stödmottagaren kan utföra de uppgifter som anges i punkterna 2 och 3 och att förvaltnings-, kontroll- och revisionskraven är uppfyllda.
5. Enda stödmottagare ska vara registrerade i en medlemsstat som deltar i samarbetsprogrammet. De får emellertid, under förutsättning att de villkor som anges i artikel 12.3 är uppfyllda, vara registrerade i en medlemsstat som inte deltar i programmet.

KAPITEL IV

Övervakning och utvärdering

Artikel 14

Genomföranderapporter

1. Senast den 31 maj 2016 och senast samma dag varje efterföljande år till och med 2022 ska den förvaltande myndigheten förse kommissionen med en årlig genomföranderapport i enlighet med artikel 50.1 i förordning (EU) nr 1303/2013. Den genomföranderapport som lämnas in 2016 ska omfatta budgetåren 2014 och 2015 samt perioden mellan startdatum för utgifternas stödberättigande och den 31 december 2013.
 2. För de rapporter som inlämnas 2017 och 2019 ska den tidsfrist som avses i punkt 1 vara den 30 juni.
 3. De årliga genomföranderapporterna ska innehålla följande information:
 - a) Samarbetsprogrammets genomförande i enlighet med artikel 50.2 i förordning (EU) nr 1303/2013.
 - b) I förekommande fall framsteg i förberedelser och genomförande av större projekt och gemensamma handlingsplaner.
 4. De årliga genomföranderapporter som lämnas in 2017 och 2019 ska innehålla de uppgifter som krävs enligt artikel 50.4 respektive 50.5 i förordning (EU) nr 1303/2013, en bedömning av dem, uppgifterna enligt punkt 2 i den här artikeln samt följande uppgifter:
 - a) Framsteg i genomförandet av utvärderingsplanen och uppföljningen av utvärderingsresultaten.
 - b) Resultaten av informations- och publicitetsåtgärder som har genomförts inom kommunikationsstrategin.
 - c) Parternas deltagande i genomförande, övervakning och utvärdering av samarbetsprogrammet.
- De årliga genomföranderapporter som lämnas in 2017 och 2019 får, beroende på varje samarbetsprogramms innehåll och mål, innehålla och utvärdera följande uppgifter:
- a) Framsteg i genomförandet av det integrerade tillvägagångssättet för territoriell utveckling, inbegripet hållbar stadsutveckling och lokalt ledda initiativ inom samarbetsprogrammet.

- b) Framsteg i genomförandet av åtgärder för att stärka myndigheternas och mottagarnas kapacitet att förvalta och utnyttja Eruf.
- c) I tillämpliga fall, bidrag till makroregionala strategier och havsområdesstrategier.
- d) Särskilda åtgärder som vidtagits för att främja jämställdhet och icke-diskriminering, särskilt tillgänglighet för funktionshindrade personer, samt åtgärder som vidtagits för att inarbeta genusperspektivet i det operativa programmet och i insatserna.
- e) Åtgärder för att främja en hållbar utveckling.
- f) Framsteg i genomförandet av åtgärder inom social innovation.

5. De årliga genomföranderapporterna och den slutliga genomföranderapporten ska utarbetas enligt mallar som kommissionen har antagit genom genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 150.2 i förordning (EU) nr 1303/2013.

Artikel 15

Årlig översyn

Det årliga översynsmötet ska anordnas i enlighet med artikel 51 i förordning (EU) nr 1303/2013.

Om ett årligt översynsmöte inte anordnas i enlighet med artikel 51.3 i förordning (EU) nr 1303/2013, får den årliga översynen genomföras skriftligt.

Artikel 16

Indikatorer för målet Europeiskt territoriellt samarbete

1. Gemensamma aktivitetsindikatorer enligt bilagan till denna förordning, programspecifika resultatindikatorer och, i tillämpliga fall, programspecifika aktivitetsindikatorer ska användas i enlighet med artikel 27.4 i förordning (EU) nr 1303/2013 och artikel 8.2 första stycket b ii och iv och c ii och iv i den här förordningen.

2. För gemensamma och programspecifika aktivitetsindikatorer ska utgångsvärdet fastställas till noll. Kumulativa kvantifierade målvärden för dessa indikatorer ska fastställas för 2023.

3. För programspecifika resultatindikatorer som avser investeringsprioriteringar ska utgångsvärdet fastställas med hjälp av senast tillgängliga uppgifter och målen fastställas för år 2023. Målen får uttryckas i kvantitativa eller kvalitativa termer.

4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 29 i syfte att ändra förteckningen över gemensamma aktivitetsindikatorer i bilagan så att justeringar kan göras i motiverade fall för att se till att utvärderingen av hur programgenomförandet framskrider utförs effektivt.

Artikel 17

Tekniskt stöd

Det belopp som anslås från Eruf till tekniskt stöd ska vara begränsat till 6 % av det totala belopp som fördelas till ett samarbetsprogram. För program med ett anslag som inte överstiger 50 000 000 EUR totalt ska det belopp som anslås från Eruf till tekniskt stöd vara begränsat till 7 % av det totala belopp som anslås, men ska inte understiga 1 500 000 EUR och inte överstiga 3 000 000 EUR.

KAPITEL V

Stödberättigande

Artikel 18

Regler om utgifternas stödberättigande

1. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 29 för att fastställa särskilda regler för stödberättigandet för samarbetsprogrammets utgifter för personalkostnader, kontorsutgifter och administrativa utgifter, kostnader för resor och logi, kostnader för extern sakkunskap och externa tjänster samt utgifter för utrustning. Kommissionen ska senast den 22 april 2014 samtidigt delge Europaparlamentet och rådet de delegerade akter som antas i enlighet med artikel 29.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av de regler om stödberättigande som fastställs i artiklarna 65–71 i förordning (EU) nr 1303/2013, förordning (EU) nr 1301/2013, den här förordningen eller den delegerade akt som avses i punkt 1 i den här artikeln, ska de medlemsstater som deltar i övervakningskommittén fastställa ytterligare regler om stödberättigande för samarbetsprogrammet som helhet.

3. För aspekter som inte täcks av de regler för stödberättigande som fastställs i, eller på grundval av, artiklarna 65–71 i förordning (EU) nr 1303/2013, förordning (EU) nr 1301/2013, i den delegerade akt som avses i punkt 1 eller i regler som fastställts gemensamt av de deltagande medlemsstaterna i enlighet med punkt 2 i den här artikeln, ska de nationella reglerna i den medlemsstat där utgiften uppstår gälla.

Artikel 19

Personalkostnader

Personalkostnaderna för en insats får beräknas som ett schablonbelopp upp till 20 % av insatsens andra direkta kostnader än personalkostnader.

Artikel 20

Stödberättigande beroende på belägenhet för insatser i samarbetsprogram

1. Insatser inom samarbetsprogram ska, med förbehåll för de undantag som avses i punkterna 2 och 3, göras i den del av programområdet som utgör en del av unionens territorium (nedan kallad *programområdets unionsdel*).
2. Den förvaltande myndigheten får godkänna att hela insatsen eller delar av den genomförs utanför programområdets unionsdel förutsatt att alla följande villkor är uppfyllda:
 - a) Insatsen gynnar programområdet.
 - b) Det totala belopp som inom samarbetsprogrammet fördelas till insatser som görs utanför programområdets unionsdel överskrider inte 20 % av stödet från Eruf på programnivå eller 30 % för samarbetsprogram där programområdets unionsdel ligger i de yttersta randområdena.
 - c) De skyldigheter som gäller för förvaltnings- och revisionsmyndigheterna i fråga om förvaltning, kontroll och granskning av insatsen sköts av samarbetsprogrammets myndigheter, eller så sluter samarbetsprogrammets myndigheter avtal med myndigheterna i den medlemsstat, det tredjeland eller det territorium där insatsen genomförs.
3. Utgifter i samband med insatser som gäller tekniskt stöd eller marknadsföring och kapacitetsutbyggnad får uppstå utanför programområdets unionsdel förutsatt att villkoren enligt punkt 2 a och c uppfylls.

KAPITEL VI

Förvaltning, kontroll och utnämning

Artikel 21

Utnämning av myndigheter

1. Medlemsstater som deltar i ett samarbetsprogram ska, i enlighet med artikel 123.1 i förordning (EU) nr 1303/2013 utse en enda förvaltande myndighet, och med avseende på artikel 123.2 i den förordningen en enda attesterande myndighet samt med avseende på artikel 123.4 i den förordningen en enda revisionsmyndighet. Den förvaltande myndigheten och revisionsmyndigheten ska vara belägna i samma medlemsstat.

Medlemsstater som deltar i ett samarbetsprogram får fastställa att den förvaltande myndigheten även ska ansvara för att utföra den attesterande myndighetens uppgifter. En sådan utnämning ska inte påverka ansvarsfördelningen vid tillämpningen av de finansiella korrigeringsarna mellan de deltagande medlemsstaterna enligt samarbetsprogrammets bestämmelser.

2. Den attesterande myndigheten ska ta emot utbetalningarna från kommissionen och ska i regel verkställa utbetalningar till den samordnande stödmottagaren enligt artikel 132 i förordning (EU) nr 1303/2013.

3. Förfarandet för utnämning av den förvaltande myndigheten och, i förekommande fall, den attesterande myndigheten, enligt artikel 124 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska genomföras av den medlemsstat där myndigheten är belägen.

Artikel 22

Europeisk gruppering för territoriellt samarbete

Medlemsstater som deltar i ett samarbetsprogram kan använda sig av en europeisk gruppering för territoriellt samarbete i syfte att göra den ansvarig för förvaltningen av samarbetsprogrammet eller delar av det, särskilt genom att överlåta den förvaltande myndighetens ansvar till grupperingen.

Artikel 23

Den förvaltande myndighetens uppgifter

1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 4 i denna artikel, ska den förvaltande myndigheten för ett samarbetsprogram utföra de uppgifter som föreskrivs i artikel 125 i förordning (EU) nr 1303/2013.
2. Den förvaltande myndigheten ska efter samråd med medlemsstaterna och eventuella tredjeländer som deltar i ett samarbetsprogram inrätta ett gemensamt sekretariat.

Det gemensamma sekretariatet ska bistå den förvaltande myndigheten och övervakningskommittén när de utför sina respektive uppgifter. Det gemensamma sekretariatet ska också tillhandahålla information till potentiella stödmottagare om samarbetsprogrammets möjligheter och bistå stödmottagare vid genomförandet av insatserna.

3. Om den förvaltande myndigheten är en europeisk gruppering för territoriellt samarbete ska kontrollera enligt artikel 125.4 a i förordning (EU) nr 1303/2013 utföras av, eller under ansvar av, den förvaltande myndigheten åtminstone för de medlemsstater och tredjeländer eller territorier som företräds av ledamöter i grupperingen.

4. Om förvaltningsmyndigheten inte genomför kontroller enligt artikel 125.4 a i förordning (EU) nr 1303/2013 i hela programområdet, eller om kontrollerna inte genomförs av eller under ansvar av förvaltningsmyndigheterna för de medlemsstater och tredjeländer eller territorier som företräds av ledamöter i grupperingen i enlighet med punkt 3, ska varje medlemsstat eller, när det har godtagit inbjudan att delta i samarbetsprogrammet, varje tredjeland eller territorium utse det organ eller den person som har ansvaret för att genomföra sådana verifikationer när det gäller stödmottagare inom deras territorium (nedan kallade *kontrollanter*).

De kontrollanter som avses i första stycket får vara samma organ som ansvarar för sådana kontroller för de operativa programmen inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning eller, i fråga om tredjeländer, som ansvarar för jämförbara kontroller inom unionens politiska instrument för yttre förbindelser.

Förvaltningsmyndigheten ska förvissa sig om att utgifterna från varje stödmottagare som deltar i en insats har kontrollerats av en utsedd kontrollant.

Varje medlemsstat ska se till att en stödmottagares utgifter kan kontrolleras inom tre månader från det att den berörda stödmottagaren lägger fram handlingarna.

Varje medlemsstat eller, när det har godtagit inbjudan att delta i samarbetsprogrammet, varje tredjeland ska ansvara för de verifikationer som utförs inom dess territorium.

5. Om kontrollen av att samfinansierade varor och tjänster har levererats endast kan göras för insatsen som helhet, ska kontrollen göras av den förvaltande myndigheten eller kontrollanten i den medlemsstat där den samordnande stödmottagaren är belägen.

Artikel 24

Den attesterande myndighetens uppgifter

Den attesterande myndigheten för ett samarbetsprogram ska utföra de uppgifter som föreskrivs i artikel 126 i förordning (EU) nr 1303/2013.

Artikel 25

Revisionsmyndighetens uppgifter

1. De medlemsstater och tredjeländer som deltar i ett samarbetsprogram får bemyndiga revisionsmyndigheten att direkt utföra de uppgifter som anges i artikel 127 i förordning (EU) nr 1303/2013 i hela det territorium som omfattas av ett samarbetsprogram. De ska ange vilka förhållanden som kräver att revisionsmyndigheten åtföljs av en revisor från en medlemsstat eller ett tredjeland.

2. Om revisionsmyndigheten inte har de befogenheter som avses i punkt 1 ska den bistås av en grupp revisorer med företrädare från varje medlemsstat eller tredjeland som deltar i samarbetsprogrammet och som utför de uppgifter som anges i artikel 127 i förordning (EU) nr 1303/2013. Varje medlemsstat eller, när det har godtagit inbjudan att delta i samarbetsprogrammet, varje tredjeland ska ansvara för de revisioner som utförs inom dess territorium.

Varje företrädare från varje medlemsstat eller tredjeland som deltar i samarbetsprogrammet ska ha ansvaret för att tillhandahålla de uppgifter som hör samman med utgifter på hans/hennes territorium och som krävs för revisionsmyndighetens bedömning.

Revisorsgruppen ska utses inom tre månader från det att samarbetsprogrammet har godkänts. Den ska själv fastställa sin arbetsordning och ska ha samarbetsprogrammets revisionsmyndighet som ordförande.

3. Revisorerna ska vara funktionellt oberoende av de kontrollanter som utför kontroller enligt artikel 22.

KAPITEL VII

Tredjeländers deltagande i transnationella och interregionala samarbetsprogram

Artikel 26

Villkor för genomförande för tredjeländers deltagande

De tillämpliga villkor för programmets genomförande som avser den ekonomiska förvaltningen samt programplanering, övervakning, utvärdering och kontroll av tredjeländers deltagande genom anslag av IPA II- eller ENI-resurser till transnationella och interregionala samarbetsprogram ska fastställas i det relevanta samarbetsprogrammet och där det är nödvändigt även i finansieringsavtalet mellan kommissionen, regeringarna i de berörda tredjeländerna och den medlemsstat som står värd för samarbetsprogrammets förvaltande myndighet. Programmets villkor för genomförande ska vara förenliga med bestämmelserna för unionens sammanhållningspolitik.

KAPITEL VIII

Ekonomisk förvaltning

Artikel 27

Budgetåtaganden, utbetalningar och återkrav

1. Stödet från Eruf till samarbetsprogrammen ska utbetalas till ett enda konto utan nationella underkonton.

2. Den förvaltande myndigheten ska se till att alla belopp som har utbetalats oriktigt återkrävs från den samordnande eller enda stödmottagaren. Stödmottagarna ska återbetala alla felaktigt utbetalda belopp till den samordnande stödmottagaren.

3. Om den samordnande stödmottagaren inte lyckas utverka en återbetalning från andra stödmottagare eller om den förvaltande myndigheten inte lyckas utverka en återbetalning från den samordnande eller enda stödmottagaren, ska den medlemsstat eller det tredjeland på vars territorium stödmottagaren är belägen eller, i fråga om en europeisk gruppering för territoriellt samarbete, registrerad återbetala alla felaktigt utbetalda belopp till den förvaltande myndigheten. Den förvaltande myndigheten ska ansvara för att de berörda beloppen återbetalas till unionens allmänna budget, i enlighet med ansvarsfördelningen mellan de deltagande medlemsstaterna enligt samarbetsprogrammet.

Artikel 28

Användning av euro

Genom undantag från artikel 133 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska stödmottagarna omvandla utgifter som uppstått i annan valuta än euro till euro med hjälp av kommissionens månatliga växelkurs antingen för den månad under vilken utgifterna antingen

- a) uppstod,
- b) överlämnades för kontroll till den förvaltande myndigheten eller till kontrollanten enligt artikel 23 i denna förordning, eller
- c) rapporterades till den samordnande stödmottagaren.

Vald metod ska anges i samarbetsprogrammet och tillämpas för samtliga stödmottagare.

Omräkningen ska kontrolleras av den förvaltande myndigheten eller kontrollanten i den medlemsstat eller det tredjeland där stödmottagaren är belägen.

KAPITEL IX

Slutbestämmelser

Artikel 29

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta de delegerade akter som avses i artiklarna 16.4 och 18.1 ska ges kommissionen från och med den 21 december 2013 till och med den 31 december 2020.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 16.4 och 18.1 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som avses i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdat i Bryssel den 17 december 2013.

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

M. SCHULZ

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 16.4 och artikel 18.1 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från det att akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 30

Övergångsbestämmelser

1. Denna förordning ska inte påverka det fortsatta genomförandet eller ändringar, inklusive helt eller delvist inställande, av stöd som har godkänts av kommissionen på grundval av förordning (EG) nr 1080/2006 eller annan lagstiftning som är tillämplig på detta stöd den 31 december 2013. Den förordningen eller annan tillämplig lagstiftning ska följaktligen fortsätta att tillämpas efter den 31 december 2013 på detta stöd eller på de berörda åtgärderna fram till dess att de avslutas. Med avseende på tillämpningen av denna punkt ska stöd omfatta operativa program och större projekt.

2. Ansökningar om stöd som gjorts eller godkänts enligt förordning (EG) nr 1080/2006 före den 1 januari 2014 ska fortsätta att vara giltiga.

Artikel 31

Översyn

Europaparlamentet och rådet ska se över denna förordning senast den 31 december 2020 i enlighet med artikel 178 i EUF-fördraget.

Artikel 32

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artiklarna 4 och 27 och 28 ska tillämpas från och med den 1 januari 2014.

På rådets vägnar

Ordförande

R. ŠADŽIUS

BILAGA

GEMENSAMMA AKTIVITETSINDIKATORER FÖR MÅLET EUROPEISKT TERRITORIellt SAMARBETE

	ENHET	NAMN
Produktiv investering		
	företag	Antal företag som får stöd
	företag	Antal företag som får bidrag
	företag	Antal företag som får annat ekonomiskt stöd än bidrag
	företag	Antal företag som får stöd som inte är av ekonomisk karaktär
	företag	Antal nya företag som får stöd
	företag	Antal företag som deltar i gränsöverskridande, transnationella eller interregionala forskningsprojekt
	organisationer	Antal forskningsinstitut som deltar i gränsöverskridande, transnationella eller interregionala forskningsprojekt
	euro	Privat investering som matchar offentligt stöd till företag (bidrag)
	euro	Privat investering som matchar offentligt stöd till företag (annat än bidrag)
	heltidsekvivalenter	Sysselsättningsökning i företag som får stöd
Hållbar turism	besök/år	Ökning i antalet förväntade besök på kultur- och naturarvsplatser och turistattraktioner som får stöd
IKT-infrastruktur	hushåll	Ytterligare hushåll med tillgång till bredband på minst 30 Mbps
Transport		
Järnväg	kilometer	Total längd av nya järnvägslinjer
		varav TEN-T
	kilometer	Total längd av ombyggda eller uppgraderade järnvägar
		varav TEN-T
Vägar	kilometer	Total längd av nybyggda vägar
		varav TEN-T
	kilometer	Total längd av ombyggda eller uppgraderade vägar
		varav TEN-T
Stadstransport	kilometer	Total längd av nya eller förbättrade spårvagns- och tunnelbanelinjer
Inre vattenvägar	kilometer	Total längd av nya eller förbättrade inre vattenvägar
Miljö		
Fast avfall	ton/år	Ny kapacitet för avfallsåtervinning

	ENHET	NAMN
Vattenförsörjning	personer	Antal invånare som fått tillgång till bättre vattenförsörjning
Behandling av avloppsvatten	personequivalerter	Antal invånare som fått förbättrad avloppsvattenbehandling
Riskförebyggande och förvaltning	personer	Befolkning som omfattas av åtgärder för skydd mot översvämning
	personer	Befolkning som omfattas av åtgärder för skydd mot skogsbränder
Markrehabilitering	hektar	Total yta med återställd mark
Natur och biologisk mångfald	hektar	Ytarea med livsmiljöer som får stöd för att uppnå bättre bevarandestatus
Forskning och innovation		
	heltidsekvivalenter	Antal nya forskare i stödmottagande enheter
	heltidsekvivalenter	Antal forskare som arbetar vid anläggningar med förbättrad forskningsinfrastruktur
	företag	Antal företag som samarbetar med forskningsinstitutioner
	euro	Privat investering som matchar offentligt stöd till FoU-projekt
	företag	Antal företag som får stöd för att lansera nya produkter på marknaden
	företag	Antal företag som får stöd för att lansera nya produkter för företaget
Energi och klimatförändring		
Förnybar energi	MW	Extra produktionskapacitet för förnybar energi
Energieffektivitet	hushåll	Antal hushåll med bättre energiförbrukningsklass
	kWh/år	Minskning av den årliga förbrukningen primärenergi i offentliga byggnader
	användare	Antal nya energianvändare som är anslutna till smarta nät
Minskning av växthusgaser	ton CO ₂ -ekvivalenter	Uppskattad årlig minskning av växthusgaser
Social infrastruktur		
Barntillsyn och utbildning	personer	Kapacitet hos barntillsyn eller utbildningsinfrastruktur som får stöd
Hälsa	personer	Befolkning som har tillgång till förbättrade vårdtjänster
Särskilda indikatorer för stadsutveckling		
	personer	Befolkning i områden med integrerade strategier för stadsutveckling
	kvadratmeter	Nyskapade eller återställda grönområden i stadsområden

	ENHET	NAMN
	kvadratmeter	Offentliga eller kommersiella byggnader som har byggts eller renoverats i stadsområden
	bostäder	Återställda bostäder i stadsområden
Arbetsmarknad och utbildning ⁽¹⁾		
	personer	Antal deltagare i gränsöverskridande rörlighetsinitiativ
	personer	Antal deltagare i gemensamma initiativ för lokal sysselsättning och gemensam utbildning
	personer	Antal deltagare i projekt för att främja jämlikhet, lika möjligheter och social delaktighet över gränser
	personer	Antal deltagare i gemensamma utbildningssystem för stöd till ungdomssysselsättning, utbildningsmöjligheter samt högre utbildning och yrkesutbildning över gränserna

⁽¹⁾ I förekommande fall ska uppgifterna om deltagare delas upp efter arbetsmarknadsstatus, med uppgift om de är "sysselsatta", "arbetslösa", "långtidsarbetslösa", "ej yrkesverksamma" eller "ej yrkesverksamma och ej deltagare i utbildning".

Gemensamt uttalande från Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av artikel 6 i Eruf-förordningen, artikel 15 i ETS-förordningen och artikel 4 i Sammanhållningsfonderförordningen

Europaparlamentet och rådet noterar kommissionens försäkring till EU-lagstiftaren att de gemensamma utfallsindikatorerna för Eruf-förordningen, ETS-förordningen och Sammanhållningsfonderförordningen, som ska tas med i en bilaga till varje förordning, är resultatet av en längre förberedande process som inbegriper utvärderingsexperter från både kommissionen och medlemsstaterna och i princip förväntas förbli stabila.
